

Karaktärisering och kulturhistorisk värdering

Uråsa kyrka

Uråsa socken i Växjö kommun
Kronobergs län

Smålands museum
Thomas Lissing
2007

Inledning

Bakgrund och syfte

I samband med upprättandet av vård- och underhållsplaner för kyrkor i Växjö stift har Smålands museum på uppdrag av arkitekt Mikael Borgström, Ingelstad, genomfört en karaktärisering och kulturhistorisk värdering av Uråsa kyrka under våren 2007. De kyrkor som berörs är de som tillhör Svenska kyrkan och omfattas av kulturminneslagen, dvs. kyrkobyggnader som är tillkomna före utgången av år 1939 och ytterligare några som skyddas genom särskilt beslut av Riksantikvarieämbetet. Arbetet bekostas av medel från den kyrkoantikvariska ersättningen. Karaktäriseringen och den kulturhistoriska värderingen syftar till att användas som underlag för vård- och underhållsplanen.

Nedanstående material består av en historik över kyrkobyggnaden, en beskrivning av exteriör och interiör samt en kulturhistorisk bedömning. Arbetet har varit uppdelat i en fältdel med inventering samt arkivgenomgång. De aktuella arkiv som gåtts igenom har främst varit läns museets topografiska arkiv och Antikvarisk- topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm. Uppgifter har vidare hämtats från aktuell litteratur, däribland hembygds litteratur. De redovisade arkivuppgifterna utgör en sammanfattning av genomgångna arkiv och ska inte ses som en komplett beskrivning av kyrkobyggnadens historia.

Kulturhistorisk bedömning

En kulturhistorisk bedömning är aldrig definitiv utan kontinuerligt föremål för omvärderingar. Bedömningen utgår från såväl den enskilda kyrkobyggnadens värden som kyrkomiljön i sin helhet, men också värden i förhållande till andra kyrkobyggnader i stiftet och övriga landet. Inför varje planerad förändring skall tillstånd inhämtas från länsstyrelsen och varje ärende behandlas där från fall till fall. Den kulturhistoriska bedömningen utgör underlag för beslut om vilka åtgärder som kan vara berättigade till kyrkoantikvarisk ersättning.

Uråsa kyrka

Kortfattad historik

Uråsa socken nämns 1423 i skriftliga källor som ”Wrasa soken”. Kyrkan är från tidig medeltid och hade tidigare separat klockstapel. Under åren 1835-41 gjordes genomgripande förändringar i kyrkobyggnaden. Det tidigare plana innertaket välvdes, läktare byggdes och tornet uppfördes. Två nya fönster togs upp på var långhussida för att några år senare muras igen och ersättas med tre. Vapenhuset flyttades först från södra sidan till västra gaveln men ersattes 1841 av det nya tornet. Kyrkan omdanades från romansk medeltidskyrka till ett tempel i nyklassicistisk stil och form.

Kyrkan har restaurerats flera gånger sedan dess men har behållit den nyklassicistiska karaktär den fick vid 1800-talets omdaningar.

Exteriör

Uråsa kyrka är en relativt liten landsbygdskyrka med utbyggd sakristia i öster och klocktorn i väster. Den är uppförd i sten och har ett rektangulärt långhus med sadeltak. Stilen är nyklassicistisk och präglas av enkelhet och symmetri. Proportionerna är dock något annorlunda än brukligt eftersom långhuset är relativt litet i förhållande till torn och absid.

Tornet är av normalhöjd men framstår som något överdimensionerat i jämförelse med det lilla långhuset. Stilen är ren och enkel utan våningsindelade friser eller andra dekorativa element. Fem trappsteg i släthuggen granit leder upp till porten på tornets västsida, vilken är kyrkans huvudingång. På fasaden intill sitter två räcken av svartmålat smidesjärn. Dörrarna är klädda med liggande panel på överdelen och har på nederdelen ett rombformat mönster. De är målade i brunt. Porten omfattas av släta pilastrar och ett profilerat entablement med viss utkragning. Över detta sitter en lunett. Över porten sitter också en enkel lykta av kopparplåt och gulfärgat råglas.

Överst på det murade tornet sitter fyra ljudöppningar, en åt varje väderstreck.

Valvöppningarna är rundbågiga och luckorna klädda med liggande panel som målats i brunt. Under den västra luckan står årtalet 1841 med stora svarta siffror i smidesjärn. På tornets bottenvåning finns ett stort rundbågsfönster åt söder. Tornets gesims består av ett enkelt utkragande listverk i trä som målats vitt.

Den kvadratiske lanterninen är ganska stor och hög för kyrkans storlek och domineras av en stor svart urtavla åt varje väderstreck. Dessa har förgyllda siffror och en förgylld visare var. Under dessa har varje sida av fasaden två små blindfönster i rundbågeform. Hörnorna dekoreras av kvaderstensimiteringar och gesimsen utgörs av ett profilerat listverk. Hela lanterninen är vitmålad och kröns av ett förgyllt kors.

Långhuset ter sig litet i formatet, mellan tornet och absiden. Det är rektangulärt till formen och har på var långsida tre rundbågsfönster som är symmetriskt placerade. Gesimsen utgörs av ett profilerat listverk i vitmålat trä.

Sakristian är något lägre och smalare än långhusets gavel. Dess grundform är nästan kvadratisk. Åt öster har absiden ett rundbågsfönster och åt söder en separat ingång. Dörren har ett skuret mönster av stående romber och ett trappsteg i släthuggen granit. Den sitter i ett stickbågevalv som även innefattar en kopparklädd armatur över dörren. Bredvid denna sitter

Abraham Knutssons gravsten från 1673 inmurad i väggen. Det är en slät stående sten med huggen text i lågre relief och dekorativa symboler i högrelief. Sakristians gesims är ett profilerat listverk av vitmålat trä.

Samtliga tak är klädda med kopparplåt och försedda med fotrännor i samma material. Även stuprören är av kopparplåt. På långhusets norra takfall finns en taklucka med fönster och på sakristians norra takfall en täckt plåtlucka.

Alla fönster har brunmålade ytterbågar av trä och rutor av ofärgat glas. Av de större rundbågiga på långhuset är de tre norra av korsposttyp med fyra lufter medan de tre södra har en annan konstruktion. De har två lufter, men i princip samma utseende som de norra. De två fönstrena på torn och sakristia har också denna konstruktion. Samtliga solbänkar är utförda av kopparplåt.

Fasaden är spritputsad och avfärgad i vitt. Undantaget är omfattningarna kring dörrar och fönster på torn och långhus som putsats släta. Dessa omfattningar saknas dock på sakristian. En något utkragande cementputsad sockel löper runt hela kyrkobyggnaden, avfärgad i svart. I den finns på sakristian två små ventilgluggar med galler och på tornet två små utan galler. Långhuset har på var långsida tre mycket stora ventiler försedda med moderna galler, inmålade i sockelns färg.

Exteriöra förändringar

Uråsa kyrka härstammar från tidig medeltid, men har förändrats mycket under åren. Vid de större restaureringar som genomfördes 1835-41 omändrades den lilla romanska salskyrkan till att bli en nyklassicistisk kyrka med klocktorn i väster. Exteriören präglas helt av denna omdaning.

Före om- och tillbyggnaden 1841 var långhuset slätputsat och enligt uppgift försett med två vapenhus på den södra sidan. Åtminstone den västra av dessa muröppningar finns dokumenterad, den östra är mer tveksam. Långhuset hade tre mindre fönster på var sida, av vilka inga spår finns kvar.

1835 skedde en första större omdaning av byggnaden. Sakristian uppfördes i norr och vapenhuset och dess ingång till kyrkan flyttades till den västra gaveln. På långhuset murades fönstren igen och två nya större fönster togs upp på var sida.

Tornet uppfördes år 1841 och ersatte då vapenhuset på den västra sidan. De fyra relativt nya fönstren på långhussidorna murades samma år igen och istället togs sex nya upp för att få in mer ljus i kyrkorummet. Efter åtgärderna spritputsades fasaderna och gavs en svagt rosa kalkavfärgning.

På fotografier från 1908 kan man se att lanterninen då var mörkt färgad med ljust målade hörnkedjor, fönsterbågar och ramar runt urtavlor.

Vid restaureringen 1953 täcktes torntaken om med kopparplåt. Tidigare hade det varit papptak vilket byttes mot järnplåt i början av 1900-talet. Långhustakens plåt målades, för att fyra år senare även de kläs om med kopparplåt.

Senast restaurerades exteriören år 2001 då fasadernas puts lagades och avfärgades i vitt. Även de yttre snickerierna målades.

Interiör

Vapenhuset är relativt ljust tack vare det stora fönstret åt söder. Golvet är lagt med kvadratiska kalkstensplattor och de putsade väggarna är vitkalkade. Takets brädor är obehandlade eller endast oljade, liksom takgesimsen.

Den norra väggen upptas helt av trappan upp till tornrummet. Dess steg är brunmålade medan dess fasad utåt rummet är målad i ljust grått. Bakom denna döljer sig en elcentral i utrymmet under trappan. I ett stickbågevalv i den västra muren sitter de brunmålade dörrarna av enkel brädkonstruktion in till vindfånget. Vid den södra väggen står en kyrkklocka på golvet. I vapenhusets tak hänger en enkel rektangulär lykta av klarglas och järn.

Vindfånget består av ett stickbågevalv i muren mellan vapenhus och långhus, där väggar och tak kalkavfärgats i vitt. Golvet är lagt med kalkstensplattor. Insidan av dörrarna är klädda med liggande panel som målats blå. Innerdörrarna mot kyrkorummet är sirligt utformade med speglar, tandsnittsfriser och blyinfattade katedralglas. De är målade i blått med förgyllda dekorer.

Kyrkorummet är rektangulärt till formen och börjar direkt innanför vindfånget. Det sträcker sig fram till koret, men är till storleken förhållandevis litet. Det ger också ett betydligt mörkare och äldre intryck än vapenhusets ljus och rymd.

Golvet består av oljade brädor i mittgången och fernissade dito i bänkkvarteren. Väggarnas puts är avfärgad i svagt brutet vitt och gesimsen av trä är målad i grå nyanser. Fönstrens innerbågar är målade i ljust grått.

Innertaket är vävspänt och mycket dekorativt målat. Det indelas i tre delar av fyra målade tvärgående gördelband. Mellan dessa finns ett regelbundet mönster bestående av ett jämnt antal åttakantiga medaljonger med målade profilerade kanter och växtornamentik i mitten. Takets bakgrund är vitaktig, svagt beige, och måleriet utfört i grisaille-teknik som ger en illusorisk djupverkan åt de målade profilerna. Förutom mörkare grå-beige nyanser har även blått använts som bakgrundsfärg i medaljongerna.

De två fasta bänkkvarteren sträcker sig från den bakre västra väggen fram till koret. De sitter dikt an mot sidoväggarna med en slät panel och åtskiljs sinsemellan av mittgången.

Inredningen är ljust blå och har dynor i brunt tyg. Fasaderna har en viss renässansprägel med sin stiliserade dekoration av rundbågevalv med tandsnittsfris på kannelerade pilastrar. Sockel och karm är målade i mörkt gråblått medan fasaden i stort präglas av den naiva träimitationen i brunt. Spegelarna har en lika naiv och förenklad marmorering i gråblåa nyanser, med konturer av blomstermotiv. I övrigt finns inslag av ljust rött i fasaderna.

På långhusets norra vägg hänger en psalmnummertavla i nyklassicistisk stil. Den är målad i grått, brunt och guld. På motstående sida hänger två äldre målningar i förgyllda ramar, varav den ena föreställer nattvarden och den andra Kristus med nattvardskalk och bröd. Den senare bär den uppfordrande texten ”Pröfwer eder sjelfwa”.

Över mittgången hänger en mässingskrona och en stor ljuskrona i glas.

Koret ligger ett trappsteg högre än kyrkorummet och golvet består även här av oljade brädor. De två sidofönstren har innerbågar med rutor av svagt färgat råglas. Den mörka altartavlan i

rundbågeform är en relief i sten, signerad Simon Gate 1941. Dess inskription lyder: Herren välsigne oss”. Dock utgörs korets blickfång ändå av den omgivande väggens måleri i mycket ljusa grå och vita nyanser. Korväggens målning är av trompe l’oeil-karaktär i grisaille-teknik, föreställande en perspektivmålade arkad. Dess rundbågar och kolonner med förgyllda korintiska kapitäl är målade i fallande skala så att de ur rätt perspektiv tycks förlänga kyrkorummet bortåt. Altartavlan utgör fonden i denna kolonnad och blir med sin mörka framtoning relativt osynlig. Överst flankeras den första rundbågen av de två änglarna som representerar det nya och det gamla testamentet. Altaret står mot korväggen och har en liten halvcirkelformad altarring. Denna har skurna dockor i trä som målats i porfyrlignande imitation i gulbrunt. I övrigt är altarringens snickerier blåmålade med förgyllda lister. Knäfallet är klätt med ett brungult tyg.

På var sida om altaret finns en enkel och gråmålad dörr in till sakristian. Bredvid dessa sitter en enkel psalmnummertavla i grått och guld. Mot den södra väggen står en lång korbänk om en rad, som är sammanfogad med kyrkorummets södra bänkkvarter. På den norra sidan finns en kortare bänk. Båda har samma målning som de övriga bänkarna.

På den norra sidan sitter även den sexkantiga predikstolen i mycket enkelt utförande. Dess speglar är blå med förgyllda dekorationer medan resten av korgen är brun och på vissa delar flammigt rödbrun. Ljudtaket har en liknande utformning och färgsättning.

I koret står även en smal dopfont av polerad sten, ett piano och en enkel ambo. Över koret hänger två mässingskronor, samt en basunängel i trä. Den senare är delvis förgylld och har en skylt i ena handen med texten PAX IN TERRA.

Sakristian har högt i tak. De putsade väggarna är avfärgade i vitt och golvet klätt med en gråaktig heltäckningsmatta. Innerfönstret har svagt gulfärgade rutor av råglas. Taket är oljat eller obehandlat och har en mörkare brun gesims.

På både den norra, södra och östra sidan finns en fast skåpinredning i blått och rött. I den östra delen har en enkel andaktsplats anordnats. På den södra sidan sitter en blåmålad trädörr i ett stickbågevalv. I taket hänger en ljuskrona i glas.

Orgelläktaren bärs upp av två kolonner i bänkkvarteren och två halvkolonner vid sidoväggarna. De är målade i svart med viss förgyllning. Undertakets brädor är ljust grå. Barriären är konvext utsvängd över mittgången och delvis rak över bänkkvarteren. De yttre sektionerna, vid sidoväggarna, är konkavt insvängda. På de ockrafärgade speglarna i rundbågeform är elva av lärjungarna avporträtterade i grisaille-teknik. Resten av fasaden är brun med lister i blått och guld.

Läktaren är mycket grund och upptas till största delen av orgelhuset. På varsida finns en enkel fast bänkrad mot den västra väggen. Golvet i två gradänger på norra sidan och tre på den södra är inklätt med en ljusgrå heltäckningsmatta.

Orgelfasaden har en stramt klassicerande fasad och är målade i olika grå nyanser med visst inslag av ljusblått. De förgyllda dekorationerna är dock rikt skurna ornament i närmast nybarock stil.

Tornrummet är smalt och belyses av västsidas lunett. Takets smala brädor är oljade eller obehandlade och väggarna vitkalkade. Golvet består av mörkt fernissade brädor. Den södra väggen är inbyggd och bakom en ljust grå dörr finns trappan upp till klocktornet. Där hänger kyrkans två klockor. Via smala trappor kan man ta sig vidare upp till lanterninen.

Mellan tornrum och klockvind finns ett mycket lågt förrådsrum som man når via en lucka i det smala trapputrymmet.

Interiöra förändringar

Eftersom kyrkobyggnaden genomgått så stora förändringar, framför allt under 1800-talet, har naturligtvis även interiören påverkats.

Bänkinredningen sägs ha tillkommit år 1721, men är enligt vissa källor ännu äldre. Interiören dekormålades 1717 av Hans Brackwagen från Skye.

1835 placerades bänkskärmar i koret. Interiören blev naturligtvis ljusare i och med de stora fönster som togs upp vid tiden. Innertaket välvdes och en läktare byggdes.

Vid den interiöra restaureringen år 1900 tillkom innertakets måleri. Taket hade vävspänts och ”uppdelats i fält med en del större vackra rosetter i hvarje”. På innerväggarna utfördes ”boasering af murarna till jämnhöjd med bänkarna”. Bänkarna målades i ”cederfärg”, liksom även fönsterbågar och dörrar. Predikstolen fick ett nytt utseende då den restaurerades och försågs med nysnidade emblem och textord. Över predikstolen hängdes den 200-åriga änglabilden upp efter förgyllning, och orgeln målades i grönt och förgylldes den också.

1941-42 skedde under ledning av arkitekt Paul Boberg en interiör restaurering som också innebar en modernisering av kyrkorummet. Elektrisk värmeanläggning och belysning installerades. Isolering utfördes på innertaket och i trossbotten, och nya golv lades i kyrkorummet, sakristian och tornrummet. I vapenhuset lades golv av kalkstensplattor. I vindfånget sattes nya svängdörrar och mellan sakristia och kor en ny dörr.

De svängda bänkskärmarerna i koret ersattes med nya raka och en ny predikstol med ljudtak placerades på den norra väggen. Den tidigare var placerad över altaret. I koret sattes ett nytt altare upp och perspektivmåleriet retuscherades. En ny altartavla av Simon Gate passades in i dess mitt, där predikstolen tidigare suttit. Målningarna på läktarbarriären togs fram och interiören målades i ljusare färger. Samtidigt målades de dekorativt målade friserna längs gesims och i fönstersnischerna över. Sakristian försågs med nytt tak, väggarna rengjordes och målades och en ny skåpinredning tillverkades.

1952 tillkom en ny dopfont.

Vid restaureringen 1969 lagades och avfärgades väggarnas puts, samt togs dekormåleriet från 1717 fram. Perspektivmålningen i koret konserverades. Elledningarna lades om och ljuskronorna renoverades, samt kompletterades med en ny.

De två bakersta bänkraderna togs bort 1991 för att ge plats åt psalmbokshyllor. Ett förvaringsskåp för textilier tillkom i sakristian och i vapenhuset placerades den spruckna storklockan från 1200-talet.

1999 konserverades basunängeln samt gjordes en översyn av orgelfasaden. Innertakets målningar konserverades.

Viktigare inventarier

Storklockan, som numera förvaras i vapenhuset, gjöts år 1200 och är enligt uppgift en av de äldsta kyrkklockorna i Småland. I kyrkan finns en nattvardsmålning av Hans Brackwagen från 1717, samt en basunblåsande ängel från samma tid.

Kyrkogården

Uråsa kyrkogård ligger naturskönt på en höjd i utkanten av samhället, med utsikt över det delvis öppna odlingslandskapet. Den omges av gamla gårdar.

Runt kyrkogården går en kallmurad stödmur av natursten och längs den löper också en krans av äldre lövträd. Antalet gravvårdar är litet och begränsar sig i princip till den södra delen av kyrkogården. Här finns en grusgrav. Rygghäckar och annan planterad växtlighet saknas, förutom en mindre allé av pyramidekar från kyrkogårdens södra ingång fram till kyrkans absid.

Vid den norra murens vall har ett antal äldre gravvårdar samlats. Här finns också en brunn klädd med röd kalksten. En grusgång löper från den södra sidans grind, längs absid och långhus, ner till den västra grinden. Gången från denna fram till kyrktrappan är dock lagd med modern betongsten. I övrigt är kyrkogården täckt av gräsmatta.

Kulturhistorisk karaktärisering och bedömning

Det kan idag vara svårt att med en snabb blick upptäcka att Uråsa kyrka faktiskt härstammar från tidig medeltid. Möjligen skvallrar långhuset blygsamma proportioner om att det från början inte rör sig om en helgjuten 1800-talskyrka.

Även om ursprunget är gammalt så omdanades kyrkan så totalt under åren 1835-41 att den tidigare lilla romanska kyrkan med små fönstergluggar förvandlades till en nyklassicistisk kyrka med resligt klocktorn, utbyggd sakristia i öster och stora långhusfönster. Ombyggnaden skedde i etapper, men var så genomgripande att hela kyrkans karaktär för alltid skulle ändras.

Exteriören har sedan 1841 knappt förändrats, mer än att takens spåntäckning bytts ut mot kopparplåt. Den enkla utformningen med symmetriskt placerade fönster och det höga tornet ger den en typisk nyklassicistisk prägel, med reservation för proportionerna. Långhuset är nämligen ovanligt klen dimensionerat i förhållande till torn och absid, vilket inte helt stämmer överens med dåtidens harmonitänkande.

Även interiören har naturligtvis påverkats av dessa kraftiga omdaningar. Bänkinredningen kan vara från 1600-talet, men dateras i en källa till år 1721. Kyrkorummet fick ett helt nytt utseende 1835 då det tidigare plana taket välvdes och en läktare uppfördes. Efter att tornet uppförts och ingången flyttats dit gjordes perspektivmålningen på korväggen och predikstolen placerades i dess centrum, med ingång från sakristian. Denna kom dock att flyttas hundra år senare då interiören ytterligare omdanades under Paul Bobergs överinseende. Korets tidigare ganska slutna form med omgivande rundade bänkar öppnades upp och en modern altartavla av sten placerades som nytt blickfång. Denna åtgärd kan betraktas som mindre lycklig då den mörkare tavlan helt konkurreras ut av det omgivande måleriets perspektivverkan. Måleriet skapades som fond för predikstolen, inte som dekorativ ram till en altartavla.

På sakristian saknas släta omfattningar runt dörr och fönster, vilket är brukligt på putsade kyrkobyggnader. Det ger ett konstigt intryck när spritputsen går ända fram till träkarmarna, vilket helst borde åtgärdas vid nästa yttre restaurering.

Det finns mycket lite kvar av det medeltida ursprunget i Uråsa kyrka. Man kan endast ana det genom kyrkorummets litenhet då man befinner sig inne i det. Karaktären är i interiören mycket blandad beroende på att 1900-talets restaureringar hjälpt till att suddas ut även delar av

det nyklassicistiska arvet. Måleriet är ändå det som mest sätter sin prägel på kyrkorummet, både den intressanta perspektivmålningen och de avbildade apostlarna på läktarbarriären. Dessa är av stort kulturhistoriskt värde.

Kyrkans yttre har en mer sammanhållen stilriktning, med de nyklassicistiska kyrkorna som förebild.

Alla dessa tidsskikt som finns i byggnaden och dess inredning är av intresse för kulturhistorien och bör bevaras. Vid framtida restaureringar gäller det att iaktta försiktighet vad gäller alla former av förändringar.

Händelseregister

- 1717 - Yttre och inre restaurering
 - Blå dekor målas av Hans Brackwagen från Skye
- 1721 - Bänkinredning
- 1835 - Invändig och utvändig restaurering
 - Ny sakristia uppförs
 - Innertaket välvs
 - Läktare byggs
 - Två nya fönster tas upp på var långhussida
 - Altarfönstret och sakristians fönster förstoras
 - De södra dörrarna muras igen
 - Ny dörr görs i den västra gaveln
 - Vapenhuset på södra sidan flyttas till den västra gaveln
- 1840 - Ritning till nytt torn, ÖIÄ
- 1841 - Tornet byggs
 - Långhusets fyra fönster muras igen och sex nya tas upp
- 1842 - Kyrkan målas utvändigt och invändigt
 - Korets perspektivmålning samt läktarmålningen utförs av Carl Strömberg
- 1857 - Orgel från 1690 köps av Virestads kyrka
- 1893 - Ny orgel av orgelbyggare Elvström
- 1894 - Orgeln skänks till Smålands museum
- 1899 - Fondväggen restaureras av dekorationsmålaren Edv. Berg, Stockholm
- 1900 - Interiör restaurering
 - Murarna boaseras i jämnhöjd med bänkarna
 - Innertaket vävspänns och dekormålas av Karlgren
 - Orgeln målas i grönt och förgylls
 - Bänkar, fönster och dörrar målas i ”cederfärg”
 - Läktarbarriärens apostlar målas över
 - Änglabilden förgylls och hängs över predikstolen
 - Predikstolen restaureras och förgylls
 - Två äldre tavlor placeras på långväggarna
- 1917 - Sakristian eldhärjas
- 1920 - Orgeln renoveras av orgelbyggare Olof Hammarberg, Göteborg
- 1926 - Kyrkan kalkstryks utvändigt
 - Interiört måleri förbättras efter branden
- 1941-42 - Invändig restaurering under ledning av arkitekt Paul Boberg, Växjö
 - Elvärme och belysning installeras
 - Kaminen tas bort
 - Ny altartavla av Simon Gate

- Ny predikstol med ljudtak till den norra väggen
- Nytt altare
- De svängda bänkskärmarna i koret ersätts med nya raka
- Läktarbarriärens apostlamålningar tas fram
- Korväggens måleri rengörs och retuscheras av konservator Sven Dalén, Stockholm
- Nytt trägolv i kyrkorum, sakristia och tornrum
- Kalkstensplattor i vapenhuset
- Nytt tak i sakristian
- Väggarna i sakristian rengörs och kalkstryks
- Elektrisk klockringning
- Ny skåpinredning i sakristian
- Innertak och trossbotten isoleras
- Nya svängdörrar i vindfånget
- Ljusgluggar i läktarens gavelvägg muras igen
- Ny dörr mellan sakristia och kor
- Interiören målas i ljus och varm färg
- Dekorativt måleri längs gesims och i fönsternischer målas över
- 1952 - Ny dopfont i marmor av Bröderna Svenssons stenhuggeri, Emmaboda
- 1953 - Yttre restaurering
 - Torntaken kläs om med kopparplåt
 - Långskeppets tak målas
 - Fasadens puts lagas och kalkavfärgas
 - Urtavlorna kläs med kopparplåt
 - Kors, visare och siffror förgylls
- 1956 - Ny orgel av Fredriksborgs orgelbyggeri, Hilleröd, Danmark
- 1957 - Långhusets och sakristians tak täcks med kopparplåt
- 1969 - Invändig restaurering under ledning av arkitekt Hans Lindén
 - Väggarnas puts lagas och kalkfärgas
 - Kormålningen konserveras
 - De blå dekormålningarna från 1717 tas fram
 - Elledningarna läggs om
 - Ljuskronorna renoveras
 - En ny ljuskrona inmonteras
- 1975 - Lanternin, fönster och dörrar målas
- 1982 - Utvändig restaurering
 - Putsen lagas med KC-bruk och avfärgas med KEIM silikatfärg
- 1985 - Orgeln repareras av Niels Mogensen
- 1991 - Ny klocka ersätter den spruckna storklockan
 - De två bakersta bänkraderna tas bort
 - Förvaringsskåp för textilier i sakristian
- 1999 - Innertakets målningar konserveras
 - Basunängeln konserveras
 - Orgelns förgyllda masverk rengörs
- 2001 - Utvändig restaurering
 - Putsen lagas och kalkavfärgas i vitt
 - Ljudluckor, lanternin, fönster och portar målas

Källförteckning

Följande arkiv och litteratur har nyttjats i samband med vårdplansarbetet:

Antikvarisk- topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm.
Handlingar från Kungl. Byggnadsstyrelsen är inkluderade.

Klipparkivet vid Smålands museum: Uråsa kyrka

Topografiska arkivet vid Smålands museum: Växjö kommun, Byggärenden, Uråsa kyrka

Vassi Heidi, red, *Kyrkobyggnader i Kronobergs län*, 1998